

Priznanja Občine Škofja Loka za leto 2008

*Naziv častni občan Občine Škofja Loka za leto 2008 prejme
akademski slikar FRANC NOVINC*

*za svoje dolgoletno, izredno plodno delovanje in svoje stvaritve ter uspehe, s katerimi je
močno prispeval k ugledu in napredku naše občine ter k njeni večji prepoznavnosti*

Franc Novinc je akademski slikar, rojen 24. novembra 1938 na Godešiču. Leta 1959 je maturiral na Šoli za oblikovanje v Ljubljani, študij slikarstva je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1964 diplomiral pri prof. Francetu Miheliču in prof. Maksimu Sedeju. Med letoma 1965 in 1969 je deloval kot restavrator na Zavodu za spomeniško varstvo v Ljubljani. Od leta 1969 je član Društva slovenskih likovnih umetnikov; takrat je tudi dobil status svobodnega umetnika. Od leta 1985 je zaposlen na

Akademski slikar Franc Novinc

Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, najprej je bil docent, leta 1991 je bil izvoljen za izrednega, leta 1996 pa za rednega profesorja za risanje in slikanje. Franc Novinc je bil ob koncu šestdesetih in v začetku sedemdesetih let 20. stoletja najvidnejši predstavnik »novo krajinskega slikarstva« na Slovenskem. »Novo krajinarji« so vsak na svoj način v svojih delih krajino likovno preoblikovali in jo na platnu na novo ovrednotili. Vsak predstavnik te likovne usmeritve se je razvijal samostojno in dosegel prepoznavno, le sebi lastno likovno govorico. Novinc razstavlja bodisi samostojno ali na skupinskih, tudi selekcioniranih razstavah, v njegovih štiriinštirideset ustvarjalnih letih povprečno kar petkrat letno. Malo je slikarjev, ki bi jim uspelo svoj talent tolikokrat pokazati ljubiteljem te vrste kulturnega ustvarjanja v našem lokalnem, državnem in svetovnem družbenem prostoru. Ustvarjalnemu delu je primerno tudi število nagrad, ki jih je prejel, med drugimi Župančičevo nagrado leta 1973, nagrado Prešernovega sklada leta 1984 in Groharjevo nagrado leta 1987. Zato ne preseneča dejstvo, da je njegovo ime kot ime enega najpomembnejših slovenskih osebnosti vpisano tudi v Enciklopedijo Slovenije, ki jo je leta 1994 izdala Mladinska knjiga.

Novinčev rojstni kraj Godešič z okolico je močno zaznamoval umetnikov opus in mu še danes nudi neizčrpno zakladnico motivov. Poznamo ga kot slikarja, za katerega so značilne edinstvene, močne barve, polne harmonij in kontrastnih srečanj barvnih nanosov. Močne, sijoče barve, komplementarni kontrasti in intenzivna svetloba na njegovih slikah sodijo že kar v ikonografijo izpovednosti slikarjevega čustvenega doživljanja in gledalca nagovarjajo z ekspresivno govorico. Tudi nočni prizori, kjer prevladujejo hladne barve, predvsem modre in zelene, so večinoma svetli, pravzaprav kar sijajo hladno svetlobo mesečine. Barva igra v Novinčevih slikah absolutno dominantno vlogo, vendar pa motivika ostaja prepoznavna in se nikdar ne izgubi do te mere, da bi v njegovem slikarstvu lahko začutili pot proti izginjanju obrisov oziroma abstrakcij. Motivi, ki se pojavljajo v njegovem opusu, so, razen v zadnjem času, skoraj stalnica. Umetnik jih vzporedno z raziskovanjem vedno novih barvnih vrednosti izčiščuje tudi formalno, a pri tem nikdar ne ogrozi njihove prisotnosti in prepoznavnosti. Motivi imajo korenine največkrat v njegovem otroštvu, ki nam ga, prevedenega v slikarsko govorico, predstavlja po segmentih. Ta svet je poln človeštvu od nekdanje lastne poganke mistike ter spontane in nepokvarjene otroške vedoželjnosti, ki je prepletena s strahom pred neznanim. Posebno skupino v Novinčevem opusu predstavljajo slike in risbe, ki jih je umetnik ustvaril, ko se je leta 1979 pridružil slovenski alpinistični odpravi na Mont Everest. Tu ga spoznamo ne le kot kolorista, ampak tudi kot odličnega risarja in portretista. Risbe in akvareli himalajske pokrajine so sicer podani realistično, vendar kljub temu lahko, predvsem na akvarelih, prepoznamo njegovo osebnost. Mnogo bolj »novinčevska« so platna, nastala po vrnitvi domov. Slikar je takrat, deloma tudi kot zahvalo sponzorjem, ustvaril cikel podob iz Himalaje, katerih hladna atmosfera odseva negostoljubnost in ostre razmere v gorskem svetu pod Everestom. Sicer na njegovih slikah prevladuje motiv vrane, ki je največkrat postavljena na ajdovo polje. Ta večna spremljevalka kmečkega življenja vnaša v slike neko nelagodno razpoloženje, saj je predstavljena kot zlovesča znanilka nesreče, celo smrti. Takšno vlogo je vrani, tako kot nekaterim drugim pticam, dodelilo že staro pogansko verovanje.

V zadnjih letih je Novinc motivni svet obogatil s petimi novimi cikli: Žganjekuha, Vrt, Vrata, Kmet in dekla ter Ata nosi koš. Prvi trije so vzeti iz vsakdanjega pojavnega sveta, četrti pa je na slikarsko platno prenesena zgodba o ovdovelem kmetu, ki je izpolnil svojo obljubo in poročil deklo, potem ko se je slekla pred njim na polju – spomin iz slikarjevega otroštva. Zgodbi je Novinc z zanj značilnimi barvnimi kontrasti dodal aktualno psihološko dimenzijo. Novinc tudi v zadnjem času ostaja zvest sebi lastnemu koloritu, še več, njegove slike z brez kompromisnim stopnjevanjem svetlobnih vrednosti prevzemajo vlogo navideznega svetlobnega vira v prostoru. V zadnjih letih smo na nekaterih njegovih slikah lahko zasledili zanj neznačilno ploskev kot vodilno izrazno sredstvo na sliki, a so na njegovih platnih kmalu zopet prevladale linije in točke.

Akadskega slikarja Franca Novinca si bomo zapomnili tudi kot enega izmed najbolj aktivnih in zaslužnih oseb, da je svetovno znani škofjeloški rojak, akademski slikar in akademik prof. France Mihelič z darilno listino 21. aprila 1994 Občini Škofja Loka in Območni obrtno-podjetniški zbornici Škofja Loka izročil 173 slik, grafik in risb kot njegov dar za ustanovljeno Galerijo Franceta Miheliča v prenovljeni Kašči na Spodnjem trgu v Škofji Loki.

Franc Novinc pa ni več samo sukanja slikarskega čopiča, temveč je tudi navdušen športnik. V mladih letih je večino svojega skopo odmerjenega prostega časa v poletnih mesecih preživel na nogometnih igriščih, pozimi pa na skakalnih smučkah. Danes, pri svojih častitljivih sedemdesetih letih, športno dogajanje še vedno pozorno spremlja, v živo si je ogledal celo svetovno nogometno prvenstvo.

Ob prejetju najvišjega občinskega priznanja je bil prijetno presenečen in vesel, da je s tem priznanjem dobila pozornost tudi loška likovna umetnost.

*Zlati grb Občine Škofja Loka za leto 2008 prejme
diabetolog in pulmolog TOMAŽ CAMLEK, dr. med. specialist internist
za dolgoletne dosežke v preteklih letih kot zdravnik – diabetolog, s katerimi je pomembno prispeval k razvoju in ugledu občine*

Tomaž Camlek je bil rojen 30. avgusta 1952, kot tretji od štirih otrok, mami Genovefi in očetu Ivanu Camleku v Puštalu v Škofji Loki. Po končani osnovni šoli se je vpisal na Srednjo medicinsko šolo v Ljubljani, ob zaključku šole leta 1972 je dobil naziv medicinski tehnik. Eno leto je bil zaposlen v Psihiatrični bolnišnici v Ljubljani, nato je bil reševalec v Zdravstvenem domu Škofja Loka. Leta 1974 se je vpisal na Medicinsko fakulteto in jo že leta 1979 kot doktor medicine uspešno končal. Leta 1981 je opravil strokovni izpit in si pridobil naziv zdravnik. Takoj po opravljenem strokovnem izpitu se je zaposlil v Zdravstvenem domu Škofja Loka kot zdravnik v splošni ambulanti. Že po prvem letu službovanja je ob rednem delu prevzel mesto vodje splošne medicine in ambulante za nujno medicinsko pomoč. Aktivno je sodeloval tudi v organih vodenja zavoda, od leta 1983 do 1985 je bil predsednik delavskega sveta. Po nenadni smrti direktorja je bil nekaj časa vršilec dolžnosti direktorja, leta 1985 je bil na mesto direktorja tudi izvoljen. Zavod je vodil do leta 1988, ko se je odločil za specializacijo iz interne medicine in delo direktorja ni bilo več združljivo s študijskimi obveznostmi. V času vodenja je skupaj s sodelavci poskrbel za velik premik in modernizacijo Zdravstvenega doma ter za strokovni razvoj zdravstvenih dejavnosti v zavodu, od specializacije in rednega podiplomskega izobraževanja sodelavcev do obnovitve prostorov in opreme ginekološkega dispanzerja, mentalno-higienskega dispanzerja, reševalne službe in ambulante za nujno medicinsko pomoč. Na novo je uvedel dejavnost biokemičnega laboratorija v novih prostorih z vso potrebno opremo.

Strokovno znanje je Tomaž Camlek dopolnil z dvema podiplomskima študijema iz gerontologije (1984) in pnevmologije (1989). Leta 1992 je zaključil še specializacijo iz interne medicine. Po zaključenem izpitu se je tri mesece dodatno izpopolnjeval na Kliničnem oddelku za diabetes in bolezni presnove Kliničnega centra Ljubljana in se usposobil za delo v specialistični diabetološki ambulanti.

Tomaž Camlek, dr. med.

Nato je z veliko osebno zavzetostjo in ob pomoči vodstva takratnega »Društva za boj proti sladkorni bolezni« uspel leta 1993 organizirati Stalno ambulanto za bolnike s sladkorno boleznijo v Škofji Loki, ki jo še danes uspešno vodi. Bolniki z diabetesom iz občin Škofja Loka, Gorenja vas-Poljane, Železniki in Žiri so imeli tako prvič na voljo dvakrat tedensko redno diabetološko ambulanto v Škofji Loki; do tedaj so se namreč morali voziti v Kranj. Število diabetikov na tem območju je naraslo od začetnih 480 na več kot 2000. Camlek je preostalo delo opravljal v pulmološki ambulanti (diagnostika in zdravljenje bolezni dihal), delo je razširil še na področje splošne internistike z uvedbo antitrombotičnega dispanzerja (uvajanje in vodenje zdravljenja preprečevanja nastanka krvnih strdkov) ter internističnih pregledov pred operativnimi posegi.

Za Društvo diabetikov Škofja Loka, njihove člane in svojce, ki jih je v društvu okrog 500, vodi programe izobraževanja, kjer brezplačno predava ter predstavlja najnovejše izsledke in pomembno literaturo ter jih seznanja z vsemi vidiki zdravljenja in zapletih sladkorne bolezni.

Zelo pomemben je tudi njegov prispevek pri zdravstveni oskrbi varovancev Centra slepih, slabovidnih in starejših v Škofji Loki, kamor prihaja kot specialist internist – diabetolog. Sodelovanje se je pričelo že pred leti, ko je v Centru slepih, slabovidnih in starejših nastopil službo kot splošni zdravnik. Zavzemal se je za splošni razvoj zavoda in kmalu začel opozarjati na neustreznost ambulantnih delovnih prostorov za delo s stanovalci. Tako je zavod CSS, tudi zaradi njegove pobude dobil nove, sodobnejše ambulantne prostore. Camlek je zaznal tudi potrebo po dodatnih storitvah za sladkorne bolnike, tako da se je na njegovo pobudo ena od medicinskih sester usposobila za medicinsko pedikuro, s čimer se je občutno zmanjšalo število zapletov z nogami pri sladkornih bolnikih. Uvedel je tudi izobraževalne skupine za sladkorne bolnike, njihove svojce in zaposlene v centru.

Leta 1998 je Tomaž Camlek zaprosil za koncesijo in od julija 1998 vse omenjene dejavnosti nadaljeval kot koncesionar v javni zdravstveni mreži v stodontnem obsegu dejavnosti, od leta 2007 pa celo v stodvajsetodstotnem obsegu. Z lastnim financiranjem je poskrbel za izgradnjo sodobnih prostorov ambulante in tudi specialistično izobrazbo medicinskih sester. Tudi po odločitvi za zasebno zdravstveno ambulanto je nadaljeval z rednimi tedenskimi obiski v zavodu CSS, s čimer pomaga reševati trenutne težave oskrbovancev in odgovarja na vprašanja o sladkorni bolezni. Velika prednost sodelovanja je, da sladkornih bolnikov ni treba voziti v diabetološko in antitrombotično ambulanto.

Tomaž Camlek je vse naštetu dosegel in zmogel zaradi nenehne želje po odkrivanju in učenju, samodiscipline in tudi podpore družine. Z ženo Katarino se je poročil leta 1975, ko je bil še študent Medicinske fakultete, in prav njej pripisuje veliko zaslug za lastno kariero, saj ga je v času študija preživljala in podpirala pri nadaljnjem izobraževanju. V zakonu sta se jima rodila sin Luka in hči Špela, ki sta danes že odrasla in imata svoji družini s tremi vnuki. Sin Luka Camlek je šel po očetovih stopinjah in je danes tudi sam zdravnik specialist, pulmolog, zaposlen v KOPA Golnik.

Ob napornem delavniku pa Tomaž Camlek redno skrbi tudi za psihično in telesno sprostitvev. Z ženo rada obiskujeta gledališče, zato se vsako leto odločita za gledališki abonma, rada prisluhneta koncertom resne komorne glasbe. Tomaž je v mladosti celo pel pri Komornem pevskem zboru Škofja Loka, kar pa po končanem rednem študiju ni bilo

več združljivo z delovnimi obveznostmi. Za dobro telesno počutje in kondicijo zakonca Camlek skrbita z rednim planinarjenjem, kolesarjenjem in smučanjem.

Tomaž Camlek, dr. med. specialist internist, je za svoje delo prejel več priznanj, in sicer priznanje Centra slepih, slabovidnih in starejših (1996), bronasto plaketo (2003), srebrno plaketo (2005) ter priznanje (2006) Zveze društev diabetikov Slovenije, plaketo Občine Škofja Loka (2004) ter zlati grb Občine Škofja Loka (2008). Slednjega Camlek sprejema kot priznanje za delo, pri katerem človek naredi nekaj več, kot mu veleva poklicna dolžnost.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2008 prejme CIRIL PETERNEL

za dolgoletno uspešno in požrtvovalno delo v Krajevni skupnosti Trata in na drugih področjih družbenega življenja

Ciril Peternel je bil rojen leta 1954 v vasi Draga, kjer je tudi odrasčal. Osnovno šolo je nekaj časa obiskoval v sosednji vasi Sora, dokončal pa na Osnovni šoli Cvetka Golarja na Trati. Šolanje je nadaljeval na kmetijski šoli, s kmetijstvom, predvsem živinorejo in poljedelstvom, se ukvarja še danes.

Že od nekdaj ima občutljivo izoblikovan čut za soljudi in družbo. V vaseh na desnem bregu Sore, ki sodijo v Krajevno skupnost Trata, je eden od nosilcev družbenega dela in aktivnosti na vseh področjih. Že od leta 1994 je član Sveta Krajevne skupnosti Trata, kar pomeni, da že štiri mandate aktivno pomaga reševati probleme in težave sokrajanov. Sam pravi, da je občina, kljub oddaljenosti od mestnega središča, vedno našla posluš za reševanje problemov tamkajšnjih ljudi. V preteklosti je aktivno sodeloval v vaških odborih za asfaltiranje, vodovod in telefonijo. Posebej je ponosen na sodelovanje pri izgradnji avtobusne postaje v vasi Draga, sooblikoval pa je tudi rešitev odlagališča komunalnih odpadkov. Veliko je tudi pripomogel k prijateljskemu in učinkovitemu reševanju zadev s sosednjo Krajevno skupnostjo Sora iz Občine Medvode.

Kot izvajalec kmetijske dejavnosti že več desetletij aktivno deluje v upravnem odboru Kmetijske zadruge Škofja Loka, ki ima sedež v Krajevni skupnosti Trata. Dejaven je tudi kot dolgoletni predsednik oziroma član upravnega odbora Prostovoljnega gasilskega društvo Gosteče, katerega ustanoviteljice so vasi na desnem bregu Sore.

Ob opravljanju obveznosti in aktivnem družbenem delovanju vedno najde čas tudi za šport in rekreacijo, ki mu dajeta energijo za delo na drugih, bolj resnih področjih; je ustanovni član Športnega društva Pungert in eden tistih, ki se lahko pohvali s skoraj vsakodnevni vzponi na Osolnik. Kot koordinator sodeluje pri pripravi veleslaloma krajanov Krajevne skupnosti Trata, ki je leta 2008 potekal že enajstič. Svoje spretnosti in kondicijo vzdržuje tudi s tekom, kolesarjenjem, smučanjem ter pohodništvom.

Ciril Peternel

Ciril Peternel je osebnost, ki v vsako okolje prinaša smeh, dobro voljo in pozitivno energijo, kar mnogokrat pripomore k lažjemu in uspešnejšemu reševanju zapletenih medsebojnih odnosov in težav. Kljub pomembnemu prispevku k boljšim življenjskim razmeram in odnosom pa Peternel po končanem mandatu razmišlja o prepustitvi svojega mesta mlajšim aktivistom, a ob tem doda, da bo tudi v prihodnje pripravljen pomagati z nasveti in izkušnjami. Ob prejetju občinskega priznanja je izredno vesel podpore, ki jo je bil deležen v svoji krajevni skupnosti in se čuti počaščenega, da je tudi občina opazila ter nagradila njegovo delo.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2008 prejme ROKOMETNO DRUŠTVO KNAUF INSULATION

za dolgoletno izredno uspešno delo na področju športa in vzgoje mladine, s katerim so loški rokometasi in rokometasice pomembno prispevali k ugledu in napredku Škofje Loke

Občinsko priznanje je prevzel
predsednik kluba Srečo Barbič.

V letu 2008 je minilo natanko pol stoletja od prvih uradnih rokometnih začetkov v Škofji Loki. Leta 1958 je ekipa, sestavljena iz škofjeloških fantov, v Medvodah odigrala prvo prijateljsko rokometno tekmo z ekipo Medvod in izgubila s 34:3. Nato je rokometno društvo v nadaljnjih petdesetih letih ustvarjalo uspešno zgodovino, polno pomembnih rezultatov.

Ključno obdobje loškega rokometnega se je pričelo z letom 1964, ko je rokometni šolski krožek, s sklepom 3. seje Upravnega odbora, prešel pod okrilje TVD Partizan Škofja Loka. Jeseni istega leta je takratni tajnik Urh Kalan – Muki škofjeloško ekipo prijavil v ligaško tekmovanje gorenjske lige in od takrat ekipe uspešno nastopajo v različnih ligaških tekmovanjih. Kljub skromnim tekmovalnim začetkom je klub prav kmalu prevzel primat najboljšega gorenjskega rokometnega kluba. Poleg rekreativne dejavnosti so se vse bolj usmerjali v tekmovalnost, ekipe so začele nastopati v Gorenjski ligi, Drugi slovenski ligi, Prvi slovenski ligi, Drugi zvezni ligi v nekdanji Jugoslaviji ter Drugi medrepubliški ligi.

Predsednik kluba Srečo Barbič, ki je to funkcijo prevzel marca 2008, skrivnost uspeha pojasnjuje s skrbnim delom z mladimi, kar je bila prioriteta kluba že od njegovih začetkov. V ta namen so v društvu v zadnjih letih močno okrepili strokovni kader in za vzgajanje mladih rokometashev aktivirali tudi nekaj uspešnih članskih igralcev, ki so zaključili igralško kariero. Tako si društvo kakovostne igralce vzgaja iz nadarjenih mladih igralcev iz domačega okolja. Vztrajno in neprekinjeno delo z mladimi, uspešna prva tekmovalna ekipa ter prizadevno prostovoljno delo posameznikov v vodstvenem in organizacijskem sektorju zagotavljajo nemoteno in uspešno delovanje.

Leta 2003 se je po dolgoletnem uspešnem delu ženskega dela kluba osamosvojil

Ženski rokometni klub, ki od takrat nadaljuje s samostojnim delom.

Loški rokometiši so ime Škofje Loke ponesli tudi v svet. V sezoni 2003/04 so se člani uvrstili na 5. mesto v državi in si s tem pridobili pravico nastopa na Evropskem pokalnem tekmovanju – EHF pokalu. Z uspešnim nastopom so se uvrstili med šestnajst najboljših ekip v EHF pokalu. V isti sezoni so dosegli tudi odlično 4. mesto na Državnem rokometnem prvenstvu. V različnih sestavah ekip, ki so zastopale Slovenijo na mednarodnih tekmovanjih, je v petdesetih letih nastopilo več kot štirideset igralcev iz Škofje Loke.

Generalni sponzor društva je bilo podjetje Termo Škofja Loka, ki se je preimenovalo v Knauf Insulation, od leta 2008 je sponzorstvo prevzel Merkur, d. d., s katerim so podpisali enoletno pogodbo o sodelovanju; z novim imenom se bodo v prihajajoči sezoni ekipe predstavljale tako doma kot na tujem.

Bronasti grb Občine Škofja Loka za leto 2008 prejme mag. MIRJAM JAN BLAŽIČ

za dolgoletno izredno uspešno in družbeno pomembno delo na področju gospodarstva ter tudi drugih področjih javnega življenja v Občini Škofja Loka, ki je pomembno prispevalo k razvoju in ugledu občine

Mirjam Jan Blažič je bila rojena leta 1947 in živi v Škofji Loki. Mnogi jo poznajo kot nekdanjo direktorico družbe LTH – livarna in orodjarna, d. o. o. iz Vincarij, kjer je v dvajsetih letih poskrbela za zgodovinsko pomembno delo, obstoj in razvoj podjetja. Kljub težavnim gospodarskim razmeram po osamosvojitvi Slovenije je podjetje ohranilo večino delovnih mest in utrdilo svoj položaj na najbolj zahtevnih trgih ter ohranilo prednost pred konkurenti doma in na tujem. Podjetje je pod njenim vodstvom preraslo lokalne okvire in zrastle v svetovno znano tlačno livarno aluminija, ki se danes imenuje TCG UNITECH LTH-ol, d. o. o. Za uspešno delo je bila v letu 1996 ena od nominirank za priznanje manager leta, v letu 2006 je bila uvrščena v skupino petdesetih najvplivnejših gospodarstvenic v Sloveniji. Pozneje je delala v upravi Slovenskih železarn, po upokojitvi pa je svetovalka v SIJ – Slovenski industriji jekla. Kot dolgoletna podpredsednica in sedanja predsednica Društva livarjev Slovenije ter predsednica Srednjeevropske livarske iniciative (MEGI), po letu 1997, nenehno skrbi za promocijo slovenskega in tudi škofjeloškega livarstva v svetu.

Mag. Mirjam Jan Blažič

Ves čas je vzporedno aktivna tudi na družbenopolitičnem področju, tako na lokalni kot tudi regionalni in državni ravni in v zadnjih štiriintridesetih letih se ves čas pojavlja v različnih občinskih organih. V sedanjem mandatu je svetnica Občinskega sveta in podžupanja Občine Škofja Loka. V nekdanjo občinsko skupščino takratne Občine Škofja Loka, ki je obsegala celotno sedanje območje Upravne enote Škofja Loka, je bila prvič

izvoljena leta 1974. Pred letom 1991 je en mandat kot poslanka zbora občin zastopala Občino Škofja Loka tudi v dvodomnem parlamentu Republike Slovenije. Več mandatov je bila aktivna v krajevni skupnosti kjer živi, dva in pol mandata je bila članica izvršnega sveta Občine Škofja Loka. Bila je tudi prva predsednica Odbora za plinifikacijo Škofje Loke, prav tako je vodila Odbor za stanovanjsko gospodarstvo.

Z vidika organizacij civilne družbe je s čutom za družbeno odgovornost v domačem kraju osebno in prek podjetja nenehno ustvarjala pogoje za sodelovanje in pomoč na športnem ter kulturnem področju, za pomoč humanitarnim organizacijam in delo z mladimi. Gre za pokroviteljstvo košarkarskega kluba, Miheličeve galerije in še nekaterih slikarjev v Škofji Loki, pokroviteljstvo literarnih ustvarjalcev, finančno podporo Društvu prijateljev mladine in Rdečemu križu.

Posebno priznanje je Jan Blažičevi potrebno izreči tudi za dolgoletno, več kot tri desetletja dolgo delo in pomemben prispevek na področju uveljavljanja enakih možnosti, predvsem za enakopravni položaj žensk v naši družbi. Prvo javno prireditev na to temo je vodila na škofjeloškem gradu že 8. marca leta 1978.

Bronasti grb Občine Škofja Loka za leto 2008 prejme STANISLAV FERLE za prizadevno in nesebično delo v Krajevni skupnosti Zminec

Stanislav Ferle

Stanislav Ferle se je rodil leta 1938 in bil v začetku leta 1942, star komaj tri leta in pol, s strani nemškega okupatorja z družino izgnan v Nemčijo. Selili so jih v različna taborišča, od koder se je po osvoboditvi, jeseni leta 1945, s starši vrnil na izropano domačijo, kjer je preživel težka povojna leta.

Po odsluženem vojaškem roku se je (1960) zaposlil v LTH Škofja Loka – v pripravi dela. Ob delu se je dodatno izobraževal in službo nadaljeval v komerciali, kjer je tudi zaključil delovno dobo in se upokojil.

Glede na težko izkušnjo izgnanca – otroka ni pomišljal in se že ob ustanovitvi vključil v Društvo izgnancev. Je tudi član Društva upokojencev, Ribiške družine Sora Škofja Loka in Planinskega društva Škofja Loka.

Po upokojitvi je z ženo Maro pod okriljem loškega Planinskega društva prevzel delo oskrbnika v planinski koči na Blegošu. Polno desetletje je skrbel za kočico, ki se je v tem času začela počasi posodabljati. S prijazno besedo, dobro postrežbo in prijaznostjo do vseh ljubiteljev planin je kočica vsako leto imela večji obisk.

Danes že več kot deset let uspešno sodeluje v lokalni skupnosti oziroma Krajevni skupnosti Zminec. Začel je kot podpredsednik krajevne skupnosti, zadnja dva mandata pa je predsednik sveta Krajevne skupnosti Zminec. Hkrati je aktiven tudi kot član občinske Komisije za vračanje vlaganj v telefonijo. Ureditev infrastrukture, predvsem cest, se mu zdi najpomembnejša naloga predsednika KS. Meni, da lahko dobre ceste veliko pripomo-

rejo k razvoju podeželja. Tako so na njegovo pobudo uredili pločnik, javno razsvetljavo in avtobusno postajališče na enem najnevarnejših odsekov regionalne ceste v Poljansko dolino, kjer je bilo v preteklosti več žrtev prometa. V njegovem mandatu so bile asfaltirane ceste Sopotnica-Jamnik, Sopotnica-Tavčar, Gabrk-Okršljan (delno), Sv. Petra hrib-Porobkar, Zminec-Breznica, Bodovlje-Bodoveljska grapa z novim mostom, Sopotnica-Rohotnik, Gabrk-Okroglše in Zminec-ureditev križišča.

Predsednik Stanislav Ferle dobro sodeluje tudi z mladimi v krajevni skupnosti, še posebej s športnim društvom Utrip Zminec, ki že nekaj let organizira avtokros za državno prvenstvo Slovenije. Dobro sodeluje tudi s terapevtskim društvom Projekt Človek v Sopotnici, kjer se zdravijo odvisniki, terapevtska skupnost se je v kraj lepo vključila in krajani so jih sprejeli brez predsodkov.

Stanislav Ferle je dal tudi pobudo, da se podružnična cerkev Sv. Petra v Bodovljah razglasi za kulturni spomenik lokalnega pomena; razglašena je bila v letu 2007.

Kljub številnim uspešno zaključenim projektom in akcijam ima do zaključka svojega mandata še veliko načrtov. Lani je praznoval svojo sedemdesetletnico in se v društvu upokojujencev veselil bronaste kolajne, dosežene v kegljanju.

Bronasti grb Občine Škofja Loka za leto 2008 prejme ROK POTOČNIK *za aktivno sodelovanje v Prostovoljnem gasilskem društvu Bukovica in sodelovanje v Krajevni skupnosti Bukovica - Bukovščica*

Rok Potočnik je bil rojen leta 1958, živi na Bukovici. Že od mladih let je dejaven in aktiven član Prostovoljnega gasilskega društva Bukovica in tako sodeluje na področju zaščite in reševanja, po činu je gasilski častnik II. stopnje. V svoji dolgoletni gasilski karieri je v društvu opravljal že vse funkcije in naloge člana društva. Začel je kot operativni gasilec, med leti 1984 do 1998 je bil poveljnik društva in se v tem času soočil s pridobivanjem operativnih gasilcev in izobraževanjem mladih. Od leta 1998 do 2003 je bil predsednik društva, danes je član upravnega odbora društva in član nadzornega odbora Gasilske zveze Škofja Loka. Poleg različnih specialnosti, ki jih je opravil v svoji gasilski karieri, je vedno pomagal pri pripravi mladine in članic na gasilska tekmovanja. Rok ponosno pove, da vsako leto s tekmovanj prinesejo dva pokala. Pri pripravi na tekmovanja so mu v veliko pomoč izkušnje, ki jih pridobiva kot gasilski sodnik za gasilsko-športne discipline. Kot sodnik uživa velik ugled, saj pri njegovem sojenju prevladujeta poštenost in doslednost. Lani je Prostovoljno gasilsko društvo Bukovica praznovalo osemdeseto obletnico obstoja, Potočnik je ob tej priložnosti postal predsednik odbora za praznovanje. Veliko prostih ur je vložil v pregledovanje in popis arhivskega gradiva ter tako več kot aktivno sodeloval pri pripravi gasilske kronike *80 let Prostovoljnega gasilskega društva Bukovica*.

Rok Potočnik

Odraščal je v glasbeni družini, oče je bil zborovodja in skladatelj, ljubezen do glasbe ima tudi Rok. Od leta 1976 je član okteta Zadružniki, bil je tudi eden glavnih pobudnikov za njegovo ustanovitev. Po očetovi smrti je prevzel koordinacijo in skrb za ureditev njegovega notnega arhiva. Je tudi član cerkvenega pevskega zbora podružnične cerkve Sv. Florijana na Bukovici, hkrati pa tudi član Kulturnega društva Bukovica – Bukovščica.

Rok Potočnik je bil dejaven tudi v Krajevni skupnosti Bukovica – Bukovščica. Med leti 1994 in 1998 je bil član Sveta Krajevne skupnosti Bukovica – Bukovščica in predsednik vaškega odbora Bukovica. V tem času se je skozi vas obnavljala regionalna cesta Škofja Loka–Železniki, zato je opravljal zahtevno delo pridobivanja soglasij krajanov.

V svojem kraju Potočnik opravlja pomembno in odgovorno družbeno delo, rezultat so različni uspehi. Vsega se loti nesebično, dosledno in pošteno ter je vedno na voljo za kakršnokoli pomoč, pogovor in sodelovanje.